

Nr 4.

Av herrar **Ericsson** i Sörsjön och **Olsson** i Rödningsberg, om *anslag till skogsvård å enskilda skogar i lappmarkerna samt Särna och Idre socknar.*

I den till innevarande års riksdag avlämnade statsverkspropositionen föreslår Kungl. Maj:t under 9:de huvudtiteln, att riksdagen måtte till befrämjande av skogsvård å enskilda skogar i lappmarkerna samt Särna och Idre socknar, för budgetåret 1931/1932 anvisa ett extra reservationsanslag å 20,000:— kronor. Ett liknande anslag har för ett vart av åren 1925/1930 utgått till förenämnda ändamål.

År 1925, vilket är det första år som ett särskilt bestämt anslag till skogsvård å dessa skogar utgått, ansågs medelsbehovet för fyllande av de ungefärliga behoven av bidrag vid denna tidpunkt utgöra cirka 20,000:— kronor. Under varje år sedan dess har emellertid medelsbehovet i förenämnda hänseende kraftigt stegrats, och skulle enligt domänstyrelsens beräkningar redan år 1928, för att någorlunda tillfredsställande tillgodose de förefintliga behoven av bidrag, erfordras mer än 100,000:— kronor. Domänstyrelsens gång efter annan gjorda påpekanden och förslag, med avseende å nödvändigheten att bevilja avsevärt förhöjt anslag för det ändamål varom här är fråga, har likväl icke vunnit beaktande i riksdagen. En bidragande orsak härtill torde möjligen kunna sökas däri, att de skogar, som här avses, i skogligt avseende sortera under annan lagstiftning än den som är gällande för övriga delar av riket, där 1923 års allmänna skogsvårdslag äger tillämpning. Det får väl betraktas som mera naturligt och mänskligt om riksdagsledamöterna, vilka med helt få undantag ha sin hemvist inom områden i riket, där den allmänna skogsvårdslagstiftningen är gällande, i sina vällovliga strävanden att utvinna ökade anslag från statens sida för främjande av rationell skogsvård koncentrera ansträngningarna i detta syfte kring de skogar, vilka ligga ens intressen närmast.

Uppenbart synes dock vara, att de under lappmarkslagen lydande enskilda skogarna, evad det beträffar åtnjutande av statsbidrag, för främjande av skogsvård, icke vederfarits samma mått av rättvisa som kommit skogarna under allmänna skogsvårdslagen till del.

I syfte att i görligaste mån tillrättalägga detta missförhållande väckte under tecknad Eriesson jämte en annan ledamot vid 1929 års riksdag en motion, vari hemställdes om ett förhöjt anslag, närmare bestämt 50,000:— kronor, för budgetåret 1929/1930, till befrämjande av skogsvård å de skogar varom nu är fråga. Domänstyrelsen hade likaledes till vederbörande departementschef föreslagit en

liknande summa, ehuru styrelsen på samma gång meddelade, att summan icke var på långt när tillräcklig för att fylla de förefintliga behoven av bidrag. Men dessvärre råkade motionen, till ledsnad och missräkning för motionärerna samt till förfång för skogsvårdsarbetet å förenämnda skogar, att bliva indragen i den allmänna motionslakten ifrågavarande riksdag, där den utan vidare ceremonier avlivades. Några andra skäl för det avslagsyrkande, som vid behandlingen i andra kammaren ställdes, än hänvisning till den pågående utredningen rörande ändrad lagstiftning för de under lappmarkslagen lydande skogarna, angavs icke. Det ansågs säkert, att förslag i ärendet vore att förvänta mycket snart, och med detta besked fick man låta sig nöja.

Nu kan det emellertid vara anledning erinra därom, att både 1929 och 1930 års riksdagar fortlupit utan att något förslag i detta hänseende framkommit, varjämte det i detta nu med mycket stor sannolikhet kan förutsägas, att förslag rörande ändring av lagstiftningen för skogarna ifråga icke kan förväntas komma på riksdagens bord förrän år 1933. En annan sak är den, att man heller icke i förväg kan vara så säker om, att dessa skogar efter lagstiftningsförslagets behandling i riksdagen komma att sortera under annan skogsvårdslagstiftning än den som nu är för dem gällande.

Det förefaller emellertid orimligt, att just den omständigheten, att utredning pågår rörande ändring av skogsvårdslagstiftningen för dessa skogar, skulle få utgöra oöverkomligt hinder för utanordnande av ett större skogsvårdsanslag än tidigare. Det ligger väl egentligen så till, att ett beslut från riksdagens sida om ett förhöjt anslag till det ändamål, som här avses, icke på något sätt kommer att verka hindrande eller föregripande på vare sig den pågående utredningen om ändring i lagstiftningen för lappmarksskogarna eller den i anledning av hr E. Lindbergs motion vid 1930 års riksdag beslutade utredningen rörande intensivare skogsvård å kronans och enskildas skogar i Norrland.

Vad som emellertid redan nu får anses klart är, att ett vid den nu sittande riksdagen fattat beslut om förhöjt skogsvårdsbidrag till de enskilda skogarna under lappmarkslagen kommer att verka nyttigt i flera avseenden, både direkt och indirekt. Skogsvårdsarbeten å dessa marker kunna då redan till sommaren igångsättas i större utsträckning än tidigare. Arbetstillfällena ökas ju därigenom i viss omfattning, vilket är av utomordentligt stor vikt med hänsyn till den rådande ekonomiska depressionen och vilken icke minst gör sig förnimbar i de områden av landet, där lappmarkslagstiftningen är gällande. Och när det är påtagligt, att de skogar, som det nu är fråga om, evad det gäller skogsvårdsanslag, icke äro på samma sätt tillgodosedda som vad fallet är beträffande skogarna under allmänna skogsvårdslagen, så måste det enligt undertecknades mening föreligga tillräcklig anledning till förhöjning av det av Kungl. Maj:t föreslagna anslaget å 20,000:— kronor.

Ifråga om anslagets storlek torde detta bestämmas till 50,000:— kronor. Domänstyrelsen har visserligen icke denna gång avlämnat något förslag, detta med hänsyn till den omnämnda pågående utredningen, men sannolikt är behovet

icke mindre nu än tidigare, då enligt styrelsen mer än 100,000:— kronor var nödvändigt för att fylla de förefintliga behoven. Ströhemmanen avfördes visserligen genom beslut vid 1929 års riksdag från lappmarkslagens tillämpningsområde, men dessa utgjorde ju som bekant endast en mindre del av skogsområdena under ifrågavarande lagstiftning. Med hänsyn härtill torde icke 50,000:— kronor ligga i överkant, snarare tvärtom. I anslutning till vad sålunda framhållits, tillåta sig undertecknade hemställa,

att riksdagen måtte besluta, att till främjande av skogsvård å enskildas skogar i lappmarkerna samt Särna och Idre socknar anvisa för budgetåret 1931/1932 ett extra reservationsanslag av 50,000:— kronor.

Stockholm den 14 januari 1931.

Evald Ericsson
i Sörsjön.

Nils Olsson
i Rödningsberg.